

14 Οκτωβρίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΡΑΧΙΜΗΣ Χ' ΧΑΝΝΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 163/91)

5 Αναθεωρητική Έφεση — Αίτηση για έκδοση διατάγματος αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρι την εκδίκαση της έφεσης — Προϋποθέσεις της Δ.35, θ.18 της Πολιτικής Δικονομίας — Μόνο εφόσον διαπιστώνονται εξαιρετικές περιστάσεις — Έννοια εξαιρετικών περιστάσεων, όπως καθορίστηκε από τη νομολογία.

10 Με την παρούσα αίτηση, επιδιώχθηκε η έκδοση διατάγματος αναστολής εκτέλεσης της ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, μέχρι την εκδίκαση της έφεσης που είχε καταχωρήσει η Δημοκρατία.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

15 1. Το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να εκδοθεί διάταγμα αναστολής πρωτόδικης απόφασης σε προσφυγή δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, αποτέλεσε το αντικείμενο πολλών αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

20 Η εκτέλεση μιας τέτοιας απόφασης μπορεί μόνο να ανασταλεί, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θέτει η Δ.35, θ.18 της Πολιτικής Δικονομίας, που συνιστούν και τη μόνη θεσμική διάταξη που διέπει την αναστολή δικαστικών αποφάσεων. Αναστολή
25 μπορεί να διαταχθεί, μόνο εφόσον διαπιστώνονται εξαιρετικές περιστάσεις, όπως αυτές καθορίστηκαν στην υπόθεση *Ιερωνυμί-*

δης ν. Δημοκρατίας, απόσπασμα από την οποία παρατίθεται:

"Τι συνιστά εξαιρετικές περιστάσεις, είναι δύσκολο να προκαθορισθεί και ανεπιθύμητο να προσδιορισθεί εξαντλητικά. Οι περιστάσεις πρέπει να συσχετίζονται με τις συνέπειες εφαρμογής της πρωτόδικης απόφασης στη συγκεκριμένη περίπτωση, και να καταφαίνονται οι ιδιαίτερα δυσμενείς συνέπειες σε περίπτωση επιτυχίας της έφεσης. Το εξαιρετικό των περιστάσεων, πρέπει να προκύπτει από το συσχετισμό, αφενός, των συνεπειών της άμεσης εφαρμογής της ακυρωτικής απόφασης και των δυσχερειών, αφετέρου, αποκατάστασης της προηγούμενης κατάστασης πραγμάτων σε περίπτωση επιτυχίας της έφεσης. Σ' αυτά πρέπει να προστεθεί, ότι οποτεδήποτε αναστέλλεται πρωτόδικη ακυρωτική απόφαση, δικαιολογείται η επιτάχυνση της ακρόασης της έφεσης, γιατί για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή, αιωρείται η νομιμότητα στη λειτουργία της Δημόσιας Υπηρεσίας".

Όπως έχει αναφερθεί στην υπόθεση *Όλγα Μαυρομάτη ν. Δημοκρατίας*, σε τέτοιες περιπτώσεις δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ούτε το συμφέρον του δημόσιου στη διαφύλαξη της νομιμότητας στο πεδίο της κρατικής λειτουργίας, αλλά ούτε και το ηθικό συμφέρον του επιτυχόντος αιτητή στην διασφάλιση της ιεραρχίας στο τμήμα του, σύμφωνα με το Νόμο.

2. Παρόλον ότι η απόφαση εκδόθηκε το Δεκέμβριο του 1992 και η έφεση καταχωρήθηκε τον Ιανουάριο του 1993, μέχρι και τον Ιούνιο του 1993 οπότε καταχωρήθηκε η παρούσα αίτηση, η διοίκηση κανένα μέτρο δεν έλαβε για να συμμορφωθεί με την πρωτόδικη απόφαση. Ο Πικής, Δ., στην υπόθεση *Μαυρομάτη* (πιο πάνω) τόνισε τα ακόλουθα:

"Θέλω μόνο να υπογραμμίσω το μέγεθος του κλονισμού της νομιμότητας στη λειτουργία της Δημόσιας Υπηρεσίας με την παραγνώριση μέχρι σήμερα της απόφασης που εκδόθηκε στις 7.7.90. Διερωτώμαι ποιό είναι το κύρος των δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι συνεχίζουν να κατέχουν παράνομα θέσεις μετά την ακύρωση του διορισμού τους από το Ανώτατο Δικαστήριο και ποιά η νομική υπόσταση των πράξεων τους από θέσεις που δεν νομιμοποιούνται να κατέχουν."

Κάτω από το φως των πιο πάνω αρχών και των περιστατικών της υπόθεσης, αποφασίζεται ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, που να δικαιολογούν την άσκηση της διακριτικής ευ-

χέρειας του Δικαστηρίου, υπέρ της έκδοσης του αιτούμενου διατάγματος.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ορφανίδης ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 44,

10

Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3517,

Μαυρομμάτη ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 543,

Ευσταθίου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1579,

15

Ιερωνυμίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 2321,

Αντωνίου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1167,

Christoudias ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 1615.

20

Αίτηση.

Αίτηση από τον καθ' ου η αίτηση για αναστολή της πρωτόδικης απόφασης μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης στην Αναθεωρητική Έφεση 1725.

25

Ο. Πετρίδου, για τους Αιτητές.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με απόφασή μου που εκδόθηκε στις 21.12.92 ακυρώθηκε η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού (Τακτικός Προϋπολογισμός) Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού.

35

40

Στις 27.1.93 η Κυπριακή Δημοκρατία κατεχώρισε έφεση εναντίον της απόφασης και στις 16.6.93 κατεχώρισε την παρούσα αίτηση, με την οποία ζητά την αναστολή της πρωτόδικης απόφασης στην προσφυγή μέχρι την εκδίκαση και την έκδοση τελικής απόφασης στην Αναθεωρητική Έφεση υπ' αρ. 1725.

Το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να εκδοθεί διάταγμα αναστολής πρωτόδικης απόφασης σε προσφυγή δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος αποτέλεσε το αντικείμενο πολλών αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Στην υπόθεση Ολομέλειας **Δημήτριος Ορφανίδης ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 44, αναφέρθηκε ότι σε σειρά πρόσφατων αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφασίστηκε ότι, μεταξύ άλλων, η εκτέλεση μιάς τέτοιας απόφασης μπορεί μόνο να ανασταλεί εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θέτει η Δ.35, θ.18 της Πολιτικής Δικονομίας που συνιστούν και τη μόνη θεσμική διάταξη που διέπει την αναστολή δικαστικών αποφάσεων (**Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 3517, **Μαυρομάτη ν. Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 543 και **Ευσταθίου ν. Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 1579).

Επίσης στην ίδια απόφαση λέχθηκε ότι αναστολή μπορεί να διαταχθεί μόνο εφόσον διαπιστώνονται εξαιρετικές περιστάσεις, όπως αυτές καθορίστηκαν στην υπόθεση **Ιερωνυμίδης ν. Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 2321, απόσπασμα από την οποία παραθέτω:

"Τι συνιστά εξαιρετικές περιστάσεις, είναι δύσκολο να προκαθορισθεί και ανεπιθύμητο να προσδιορισθεί εξαντλητικά. Οι περιστάσεις πρέπει να συσχετίζονται με τις συνέπειες εφαρμογής της πρωτόδικης απόφασης στη συγκεκριμένη περίπτωση, και να καταφαίνονται οι ιδιαίτερα δυσμενείς συνέπειες σε περίπτωση επιτυχίας της έφεσης. Το εξαιρετικό των περιστάσεων πρέπει να προκύπτει από το συσχετισμό, αφενός, των συνεπειών της άμεσης εφαρμογής της ακυρωτικής απόφασης και των δυσχερειών, αφετέρου, αποκατάστασης της προηγούμενης κατάστασης πραγμάτων σε περίπτωση επιτυχίας της έφεσης. Σ' αυτά πρέπει να προστεθεί ότι οποτεδήποτε αναστέλλεται πρωτόδικη ακυρωτική απόφαση, δικαιολογείται η επιτάχυνση της ακρόασης της έφεσης γιατί για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή αιωρείται η νομιμότητα στη λειτουργία της Δημόσιας Υπηρεσίας."

Στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την αίτηση αναφέρονται γεγονότα, τα οποία κατά την εισήγηση της ευπαιδευτού συνηγόρου των αιτητών αποτελούν ειδικές περιστάσεις για την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος. Τα γεγονότα αυτά είναι ότι το ενδιαφερόμενο μέρος προΐσταται του νεοσυσταθέντος κλάδου Οργάνωσης και Μεθόδων (Ο & Μ) της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού λόγω της μεγάλης εμπειρίας που έχει στα θέματα. Επίσης υπάρχει εμπειρογνώμονας από το εξωτερικό,

ο οποίος συνεργάζεται μαζί του στα θέματα αυτά και τυχόν απομάκρυνση του στο στάδιο αυτό με εφαρμογή της πρωτόδικης απόφασης, θα επηρεάσει δυσμενώς το δημόσιο συμφέρον στον τομέα γιατί δεν θα μπορεί το ενδιαφερόμενο μέρος να εξακολουθεί να εργάζεται από τη θέση αυτή λόγω του ότι η θέση απαιτεί πρόσωπο θέσης Ανώτερου Λειτουργού (Κλίμακα Α13). Από την πλευρά του ο καθ' ου η αίτηση αμφισβητεί τους ισχυρισμούς αυτούς και τα προβλήματα που κατ' ισχυρισμόν θα δημιουργηθούν στην υπηρεσία αν δεν ανασταλεί η πρωτόδικη απόφαση.

Όπως έχει αναφερθεί στην υπόθεση *Όλγα Μαυρομάτη* (1991) 4 Α.Α.Δ. 543, σε τέτοιες περιπτώσεις δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ούτε το συμφέρον του δημόσιου στη διαφύλαξη της νομιμότητας στο πεδίο της κρατικής λειτουργίας, αλλά ούτε και το ηθικό συμφέρον του επιτυχόντος αιτητή στην διασφάλιση της ιεραρχίας στο τμήμα του, σύμφωνα με το νόμο. Όπως ορθά έχει υποδείξει ο ευπαίδευτος συνήγορος του καθ' ου η αίτηση με αναφορά στην υπόθεση *Αντωνίου v. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1167, η διοίκηση μπορεί με προσωρινό μέτρο, όπως την προσωρινή ανάθεση καθηκόντων και τη μισθολογική αναβάθμιση του ενδιαφερομένου μέρους, να εξασφαλίσει για όσο χρόνο χρειάζεται τη εύρυθμη διοικητική λειτουργία επί του προκειμένου. Επίσης, ο συνήγορος έχει υποδείξει στο Δικαστήριο ότι από τις 15.7.93 τρεις νέοι λειτουργοί έχουν προαχθεί στη θέση Α13 και έτσι δεν μπορεί ο ισχυρισμός της άλλης πλευράς ότι δεν υπάρχει λειτουργός της κλίμακας αυτής πιά να ευσταθήσει. Η υπόθεση *Χριστούδίας v. Δημοκρατίας* [1985] 3 C.L.R. 1615, στην οποία αναφέρθηκε η ευπαίδευτος συνήγορος των αιτητών διαφοροποιείται από την παρούσα λόγω των γεγονότων της και ιδιαίτερα γεγονότος ότι στην περίπτωση εκείνη επρόκειτο για θέση πρώτου διορισμού και εφαρμογής της πρωτόδικης απόφασης θα σήμαινε την απομάκρυνσή του από την υπηρεσία, γεγονός που πράγματι θα δημιουργούσε ανυπέρβλητα προβλήματα.

Τελειώνοντας θα ήθελα να επισημάνω ότι παρόλον ότι η απόφαση εκδόθηκε το Δεκέμβριο του 1992 και η έφεση καταχωρήθηκε τον Ιανουάριο του 1993, μέχρι και τον Ιούνιο του 1993 οπότε καταχωρήθηκε η παρούσα αίτηση η διοίκηση κανένα μέτρο δεν έλαβε για να συμμορφωθεί με την πρωτόδικη απόφαση. Ο Πικής, Δ., στην υπόθεση *Μαυρομάτη* (πιο πάνω) τόνισε τα ακόλουθα:

"Θέλω μόνο να υπογραμμίσω το μέγεθος του κλονισμού της νομιμότητας στη λειτουργία της Δημόσιας Υπηρεσίας με την παραγνώριση μέχρι σήμερα της απόφασης που εκδόθηκε στις

7.7.90. Διερωτώμαι ποιό είναι το κύρος των δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι συνεχίζουν να κατέχουν παράνομα θέσεις μετά την ακύρωση του διορισμού τους από το Ανώτατο Δικαστήριο και ποιά η νομική υπόσταση των πράξεών τους από θέσεις που δεν νομιμοποιούνται να κατέχουν".

5

Κάτω από το φως των πιο πάνω αρχών και των περιστατικών της υπόθεση ευρίσκω ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν την άσκηση της διακριτικής μου ευχέρειας υπέρ της έκδοσης του αιτούμενου διατάγματος. Κατά συνέπεια η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος των αιτητών.

10

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.